

ტაშის-ცმა რეისტრაციის უმრავლესობისა). გარეშე პოლიტიკაზე კანკალეზი მოკავშირე ქვეყნების სახელმწიფო მოღვაწეებს მადლობა განუცხადა პარლამენტში თანაგრძობისა და ნდობის გამოცხადებისათვის; ავადმჯობის საფრანგეთის სამხედრო გემის მოსვლა ჯერ კიდევ უკლებლივ გამოაკვეთილი არ არის; ოსმალეთის სესხის საქმე ბერლინში მოქმედებს. მხოლოდ იმის გამო, რომ პარიზში მიერ წამოყენებული პირობები ოსმალეთმა ვერ მიიღო, მთავრობა ამ ფინანსიურ მოლაპარაკებას თანაგრძობით შეხვდა, რადგანაც ამითი ოსმალეთს ფინანსური გაჭირვებას ხელს უწყობდა და არსებულ მშვიდობიანობის პოლიტიკასაც განამტკიცებდა. ინგლის-გერმანიის დასოკიდებულების თაობაზე კანკალეზმა განაცხადა; შავის კონფერენციის შემდეგ ინგლისმა სასურველად სწრაფად ყველა სახელმწიფოთა სამხედრო გემთა ძალი შეთანხმებით განისაზღვროს. გერმანია ინგლისის სურვილს ეთანხმება და შეიარაღების საქმეში მოქმედების ერიდება. გერმანიისა და რუსეთის იმპერატორთა შეხვედრას სასურველი შედეგი მოჰყვა. შეხვედრის ნაყოფს ასე განვმარტავთ: ყველაფერ გამოავარდა, რომ არც ერთი სახელმწიფო მეორეს წინააღმდეგ ხელს არ გამოიღებს.

ამ მხრივ ჩვენ შეგვიძლიან განვაცხადოთ, რომ ბალკანეთის საქმის თაობაზე გერმანია და რუსეთი თანაბრად არიან დაინტერესებულნი და არსებულ მდგომარეობის შეცვლას არ ეცდებიან. სპარსეთის თაობაზე მეტად მოლაპარაკება გეგმიან და სასურველად ვცანი, რომ სპარსეთში წესიერების დამყარება ორივე სახელმწიფოს ინტერესს შეადგენს. ჩვენ უნდა ვცდილობდეთ რომ ჩვენი აღმშენებლობა სპარსეთში არ შეფერხდეს. რუსეთსაც ესა მსურს თავისი აღმშენებლობისთვის; და, როგორც სპარსეთის მოსაზრებზე ქვეყანა, იგი მოსურნეა რომ მომიჯნავე ოლქებში მშვიდობიანობა არ ირღვეოდეს. ჩვენ სიამოვნებით დავთანხმდით, რომ საქართველო—რომ რუსეთმა ჩრდილო სპარსეთში ძლიერი გავლენა მოახდინოს და რუსეთის ყოველკონკრეტულზე, რკინის გზისა ტელეგრაფის გაყვანაზე, უწყვეტ ოლქებ-

ში, რა თით რუსეთს შეძლება მიეცეს, როგორც სპარსეთის მომიჯნავე ქვეყნის, თავისი მისწრაფებანი სისრულეში მოიყვანოს. რუსეთი თავის მხრივ არამც თუ ხელს არ შეუშლის ჩვენს აღმშენებლობას, არამედ სპარსეთის ბაზრის გზას გაავსოს, ხელდასაყრდენი ნახევრებამდე. პოტლდამში მომხდარმა მოლაპარაკებამ ზოგიერთი გაუგებრობა გამოარკვია და რუსეთის ნდობა განამტკიცა, (ხანგრძლივი ჯანის ცემა). კანკალეზის მეტე თავისუფალმა მოაზრებ ილაპარაკა და მთავრობას საგარეო პოლიტიკა მოუწონა. თავისუფალმა კონსერვატორმა სთქვა, რომ კარგი ფინანსებიც ისევე ემსახურებიან მშვიდობიანობის საქმეს, როგორც კარგი ლაშქარი.

ტაკიო. ხალხის დაუსწრებლად, 26 ანარქისტის საქმის გარჩევა და იწყა.

ლონდონი. შემფასებელმა კომისიამ 13 მით, 12 წინააღმდეგ მეფის მამულს გადასახალი შეაწერა.

სტამბოლი. იემერში იახამ 4 ათასის ცენზოსან ჯარით თაისის ოლქი დაიპყრო.

მცირე აზიაში სომხ-პანდერის გზის გასაყვანად 58 მილიონს ფრანკსა სესხულობენ.

გაზინგანონი. ოფიციალურის ცნობებით, შეერთებულ შტატების მცხოვრებთა რიცხვი 91,972,266 უდრის. 1900 წლის შემდეგ 21 პროცენტით უმატია.

რუსეთი.

ეკატერინსკი. იუდეველში პოლიცია ყაჩაღ ლისტობას წამოიწყო, მან სროლა ასტეხა და ჩაფრების უფროსი მოჰკლა. ისიც მოჰკლეს.

მინსკი. მაკარიში დამარბული ხაზინა იპოვნეს, სადაც 1366 ვერცხლის ფული ყოფილა მე-16 საუკუნისა, სიგიზმუნ-ავსტის დროინდელი.

პეტერბურგი. სათათბიროსთან არსებულმა ქალაქის საბჭოთა კომისიამ სასურველად სწრაფად პრეზიდენტს, მის თანაშემწეს, ბურგომისტრს, ქალაქის გამგეობის წევრებს და ბურგომისტრის თანაშემწეს უფლება მიენიჭათ ქალაქის საბჭოს თანხმობით არჩეულ იყვნენ ხელმეორე სახელმწიფო საბჭოსა და სათათბიროში, ამავე კომისიამ დაადგინა, რომ პოლიციაში ებრავდეს

უფლები არა ჰქონდეთ ქალაქის პრეზიდენტად, ბურგომისტრად, მის თანაშემწედ, მათ თანამდებობის ასრულეზობად, და ქალაქის გამგეობის მდივნებად იყვნენ არჩეულნი.

კიევი. ყაჩაღი შეიპყრეს, რომელთაც 18 მკვლელობა მოუხდენიათ. მათ აღმოაჩნდათ ასაფეთქებელი მასალა, ვინტოვკა, პატრონიები, რევოლვერები და ყაღბი პასპორტები.

პეტერბურგი. უმართებულმა სენატმა სამსახურის დროს დანაშაულობის ჩადენისათვის პასუხის გებაში მისცა მისი კოვის ქალაქის უფროსად ნაშუადი გენერალი რინდერტი და მისი თანაშემწე კოროტკოვი.

ყაზანი. მთავარ ეპისკოპოსი ნიკაიონი გარდაიცვალა.

ბაქო. შავ ქალაქში ორმა სპარსელმა მთუხრით მოჰკლა აქციონის მოხელე ალექსეევი.

პეტერბურგი. ვაქობის მინისტრმა ნება დართო, რომ ბაქოს ნავთის მწარმოებელთა კრებამ ექსპორტის ტარიფის დაკლებაზე ითხოვინა.

ახალი ამბები

ბ შ ი ს ი

ქართული ხალხი-მეჯლისი. დღეს ქართულ თეატრში პორიგის წვერის ნიკოლოზ ტარსაძეს გამგეობით გამართული იქნება ჩვეულებრივი საღამო მეჯლისი მეტად საინტერესო პროგრამით, პირველად წარმოდგენილი იქნება გ. სვეტლოვის ერთ მოქმედებიანი დრამატული ეტიუდი „ღამე“, რომელშიც მონაწილეობას იღებენ ვლ. ალესი-ქესისვილი, ნინო დვინათვილი და ი. ზარდალიშვილი. მას შემდეგ პირველად ქართულ სცენაზე წარმოდგენილი იქნება ეგრედ წოდებული „ყოფილი და წარსული“ ორ მოქმედებიანი სანახაობა, რომელიც დასურთაბტებული იქნება ჩვენებურის სიმღერებით, ცეკვა-თამაშით, ქაღალდით, მუსიკა—ღარა საზანდრებით და სხვა სახისათა და ტიპურის ზე-ჩვეულებების სურათებით. ბილეთები, როგორც გადმოგვცეს, კარგად იყიდება.

ახალი შვიდიან ბალტის ზღვამდე. ამ მოკლე ხანში სახელმწიფო სათათბირო განიხილავს შავი ზღვის ბალტიის ზღვასთან გორც ყოველი სულიერი და უსულო არსება; წარმოუდგენელი ნიკიერი მწერალი, გენიოსი, უიმი-სოდ, რომ იმას არ აწყუბედეს ტივილები ადამიანთა ცხოვრებისა.

თუ ამას მოკლებულია, იქ ნიქს რა ესაქმის, იგი მაშინ მკვდარია, არაოაობაა.

შეიძლება გენიოსების ნაწარმოებში ეს ადამიანთა ცხოვრების ტიპები მკითხველს თვალში არ ეჩხირობდეს, როგორც რეკლამა, მაგრამ, აბა, მოიჩქენეთ, ღრმად მოუთხარეთ, ჩახედეთ კარგად, იქ რაოდენ ცრემლის ზღვას დაინახეთ, ადამიანთა უბედურებისა გამო დანთხულებს!

რამდენადაც დიდი ნიქის პატრონი მწერალი, მით უფრო მჭიდროდ არის იგი დაკავშირებული ცხოვრებასთან, მის მწვევ საკითხებთან.

გენიოსი სდულს, იხარება, ამ წუთისოფლის განაღებულ ქურაში და იმვე დროს ეს წუთისოფელიც სდულს და ნახევრად მოხარულიცაა იმის გულში.

გენიოსს არ შეუძლიან, იგრძნოს ეს ცხოვრება ნახევრად, მესამედ, ან მეოთხედად, არამედ ჰგრძნობს მთლად, ერთობლივად არ შეუძლიან იგრძნოთ იგრძნოს დაბალი, მცირე იგრძნოს საკითხები, რომლებიც დაახლოებულნი არ არიან კაცობრიობის ცხოვრების ღერძთან.

გენიოსთა ნაწარმოები ეროვნულ ნიადაგზე და ხშირად ეტრო გრაფიულზე აღმოცენებულია, ის მასადამე—ეჭოდა თვისებისა, ზოგადი, საკაცობრიო ხუნება და ერთნაირად საყვარელია ყველა ადამიანისათვის, რომელ ეროვნებასაც უნდა ეკუთნოდეს იგი...

შეიერთებულ არხის გეგმასა. არხი გაყვანილი იქნება დნეპრისა და დასავლეთ დეინსა შუა და სიგრძე იქნება 2000 მილი. ნაწარმდევია 26 მილიონი ხარჯი. არხი ისე ღრმა უნდა იქნეს, რომ შესაძლებელი იყოს გემების მუშაობა. სტრატეგიული მნიშვნელობის გარდა, არხს დიდი ეკონომიური მნიშვნელობაც ექნება, რადგანაც ხორბალი და ღონის ქვა-ნაშპირის გადაზიდვა ამ არხით იწარმოებს. ამასთანავე მნიშვნელობა ეძლევათ ქ. ქერსონეს შავ ზღვაზე და ქ. რიგას ბალტიის ზღვაზე, როგორც არხის სათავეში მდებარე ქალაქებს. მუშაობას შეუდგებიან მომავალ წელს და ხარჯის გაწევის კისრულობენ საფრანგეთის და რუსეთის კაპიტალისტები.

ხუნდების აღმოჩენა. ამ დღეებში ტფ. ცენტრალურ ფოსტის არქივი ძველის შენობიდან ახალი გადართანეს. გადატანის დროს ფოსტის მოხელეებმა ოთახის ერთს კენქულში 16 ცალი ხელნაწერი დასაღვრი ხუნდი იპოვეს, რომელიც კარგად შენახულიყო. როგორც იყო ძველად ამ ხუნდების დაწმუნებულება, დანიშნულებით აჩავენ იცის. ფოსტის ძველი მოხელენი ირწმუნებიან, წინა დ რაიმე მცირე დანაშაულისთვის ფოსტის დაბალ მოსამსახურეებს ამ ხუნდებს აღებდნენ ხელგებულად.

ზელიმ-ხანის წერილი. ცნობილ ყაჩაღის ზელიმ-ხანის სახელით ნამესტიკთან გამოგზავნილი წერილი, გაზეთ „ბაკუ“-ს სიტყვით, შტაბის უფროსს გადაეცა. წერილს მნიშვნელობას არ აძლევენ, რადგან ჰფიქრობენ, რომ ის ზელიმ ხანის მოწერილი არ არის; წერილი დაწერილი ყოფილა კარგის რუსულის ენით, ზელიმ-ხანმა კი რუსული კარგად არ იცის.

ტფ. ქალაქის გამგეობის წვერის არჩევის გამო. 27 ნოემბერის საბჭოს ხმოსანთა კერძო თათბირი მოხდა გამგეობის წვერის არჩევის გამო. გამორჩევა, რომ უმრავლესობას სურს, ი. ს. ჯაბაღარი იქნეს არჩეული. დასახელებულ იქნა გ. რტხლამაძე. არჩევა გულში აღამოსთვის იყო დაინაშული.

ტფ. ქალაქის მოურავის შეპყრობა. 26 ნოემბერს, საღამოს ექვს საათზე, პოლიციის პირველ ნაწილში პოლიცია და ჯარის

კაცებმა საერთო ჩხრეკა-დაპატრირების დროს შეიპყრეს, სხვათა შორის ქალაქის მოურავი ა. ი. ხატისოვი. მან განაცხადა, მე ქალაქის მოურავი ვარო, მაგრამ არ დაუჯერეს და ვინაობის გამოსარკვევად პოლიციაში მიჰყვანათ. არ მიაქციეს ყურადღება არც მისი საავიზიტო ბარათს, ბოლოს, დიდი დავი-დარბის შემდეგ, ა. ი. ხატისოვი განათავისუფლეს ერთის პოლიციელის (გაორო-დოვოს) თავდებობით.

ავჭალის წყალსადენი. დღეს ავჭალში ტფ. ქალაქის წვერის ნ. არღუთისკის მეთაურობით ავჭალში მიემგზავრება ქალაქის საგანგებო კომისია იქაურ წყალ-სადენის დასაფალიერებლად.

შემოწირულებანი. საქართველოს საისტორიო და საეთნოგრაფიო საზოგადოებას შემოსწირეს: 1) ალექსანდრე ივანეს ძემ ლეონიძემ—1) სპილენძის თასი წარწერით: „ელეზბარისი“, 2) სპილენძის ქვაბ-ქოთანა(გურულად ვაჰპანა) წარწერით: „თამარ დედოფლის ხილ-ხანისა“, 3) სპილენძის ოთხკუთხედი ხახინი ფიკარი (სახე გამოქრილია), 4) რვა სიგელ-გუჯარი—ოთხი ქართული და ოთხი თათრული— და 5) ძველი ფულბი: არაბული (ვერ-ტლისა, კოლხური და ბარბაროს-სული (ოქრ ასი, მიბაძვა ბერძნული ფულისა); თექვსე ნიკოლოზის ასულმა აბაშიძემ—მილანქრიანი სურათი და დანა-ხანჯალი.

27 და 28 ნოემბერს პოლიციაში ტფილისში შეიპყრა 92 უახსოვრთა.

ჭიათურის შავი-ქვა

იმერეთსა და საერთოდ დასავლეთ საქართველოს ეს ოცი, ოცდაათი წელიწადი დიდს შედეგათს აძლევდა ქიათურის შავის-ქვის წარმოება. რამდენიმე ათასი მუშა და მანდების შემყურები იყვნენ, ამით და მარბუ-დენდენ სულს. უმთავრესი ბაზარი, სადაც ეს მადანი საღებობა უცხოეთში, ინგლისი იყო. უკანასკნელ მოძრაობის დროს ჩოქნის ქვის წარმოება დაეცა, მისს არსებობას კოოზისი დაუდგა, და ისეთნაირად დაეცა, რომ მისს ფხებე წამოყენებას დღემდე ვერაფერი ეშველა. ჩვენებურ მანდების სიმღერა და თვით ქვის კარგი ღრსება საქვეყნოდ ცნობილი იყო და ჩვენც თავს იმით ვი-

წუგუშებით, რომ ბრაზილიისა და ინდოეთის ქვა კონკრეტულია ვერ გავიწყვს მსოფლიო მანქანებზე და, რაც უნდა განსაცდლო გამოიაროს ჩოგნის ქვის წარმოებას, ბაზრიდან მიანც ვერაფერ გააძევესო. ჩვენთან ერთად ალბად მთავრობაც ასეთისავე აზრისა იყო (და უეჭველია დღესაც არის) და კიდევ იმიტილი დაგვიწყეს ზღაბრული მალარი ტარფი ქიათურასა და შორაპანს შუა ქვის გადასახიდად!.. და აი სწორედ ამ ყოველის წინადახედულობის და ელემენტარული ანგარიშობის გარეშე დაწესებულმა ტარიფმა მიიყვანა სიკვდილის პირას ჩვენის ქვეყნის ერთად-ერთი თვალსაჩინო წარმოება, მასზე დამოკიდებულ მცხოვრებთა არსებობა. ამ ტარიფის დაწესებულთ რომ კეთილგონიერებით და რაიმე ანგარიშით ეხელმძღვანელებათ, ლონდონის ბაზარზე ქიათურის შავიქვის წინააღმდეგ, რაც უნდა ცუდი პირობები შექმნილიყო, ჩვენი წარმოება, თუ წინადახედუ პრესტიჟს ვერ შეიარჩენდა, ისე ვაგლახად მიანც არ დაეცემოდა, რომ წამოღვამაც გასქირდებოდა, როგორც ეს დღეს ემართება.

დღეს ლონდონის ბაზრიდან ხრუ-ლიად განდევნილია ჩვენებური შავი ქვა. ეს წერილად თავდება, მომავალ 1911 წლისათვის, თუ გაყიდვა იყო საქონლისა, სწორედ ახლა უნდა გაყიდულიყო. და ჯერ კი ჩვენებური ქვა, რამდენადაც ვიცით, არაფერი გაყიდულია. გაიის გაიცილება? საეჭვოა. ჩვენი ქვის მაგარი კი მომხარებელი შავს-ქვას ჰყავდებოდა ბრაზილიისა და ბრიტანეთის ინდოეთის შავი-ქვის წარმოების ინდოეთის შავი-ქვის წარმოების წინააღმდეგ, რაც უნდა ცუდი პირობები შექმნილიყო, ჩვენი წარმოება, თუ წინადახედუ პრესტიჟს ვერ შეიარჩენდა, ისე ვაგლახად მიანც არ დაეცემოდა, რომ წამოღვამაც გასქირდებოდა, როგორც ეს დღეს ემართება.

ჩვენებურის შავის-ქვის წარმოების დაცემის და მსოფლიო ბაზრიდან მის განდევნის შესახებ ცნობილ ინგლისურ სამთამანო ყოველკვირულ ჟურნალში დაბეჭდილია მეტად საყურადღებო წერილი ბანის დ. დე ჰაუტპიკისა.*) ჩვენებურ შავი-

*) The last gasp of the Bussian (Chiaturi) manganese industry. By E. de Hautpik. The Mining journal, November 12, 1910.

ნიჭიერი მწერალი

(არ ახალია—ძველია).

საქიროდ ვრაცხ ამ თვალდაწვე გაფაფრებულ მკითხველი, რადგან სიტყვას „მწერალი“ როცა ვხმარობ, ვიგულისხმებ პოეტს, ბელეტრისტს, დრამატურგს.

ვინ არის ნიჭიერი მწერალი? ვის დაერქმის ღირსეულად ეს სახელი?

რა ნიშნები ეტყობა უტყუარ ნიქსა?

მწერალს, უპირველესად ყოვლისა, საკუთარი „ენა“ უნდა ჰქონდეს, ვინაიდან ენა სახეა მწერლისა, მისი ფიზიონომია და, უკეთესად რომ ვთქვათ,—მწერლის სულია; ენაში იმალება მწერლის ინდივიდუალობა, მისი „მე“. ამიტომ ნიჭიერი მწერლის ნაწარმოები თუ ერთად-ორი რამ წაგიკითხავთ წინად, შემდეგ ხელმოუწერელიც რომ შეგხვდეთ, ადვილად იცნობთ, ვის კალამსაც ეკუთვნის.

ეს, ვსთქვათ, გარეგანი ნიშნები მწერლის ნიქსაა. ხოლო შინაგანი ღირსება ისაა, თუ რა მოვლენანი გაუხდია მას თავის მწერლობის სავანდ და რა ღირებულობისა ეს მოვლენანი, რამდენად დამოკიდებულია ამ მოვლენებზე ბედი და უბედურობა, სივე და სიკეთე ადამიანთა სიცოცხლისა, ცხოვრებისა,—და რამდენად ცხოველად, ნათლად, მკაფიოდ, ძლიერად გვიხატავს ამ მოვლენათ, რამდენად ვერტაცებს, გვიმორჩილებს მისი ნაწარმოები,—ჩვენზე რამდენად ძლიერად მოქმედობს. ყოველი ეს კი დამოკიდებულია იმაზე, თუ მწერალი რამდენად ღრმადა ჩახედული სტორიებაში, რამდენად ესმის ცხოვრებოტო კითხვები ამ ცხოვრებისა და რამდენად ძლიერად იგრძნო მათი მანებლობა, თუ სარგებლობა. დიდი, სარგებლობა და მანებლობა...

ნუ გგონიათ, რომ ამას ანგარიშს არ უწყვიდეს პოეტი: თუ სხვაში, ყველამეფერი, დაბედური, უანგარიშო, დაუღვევარია, ამ შემთხვევაში უადრეს ანგარიშობას იჩენს,—იგი ადამიანთა ცხოვრების დარაჯია.

გენიოსების ნაწარმოები რომ განსჭვრიტოთ ამ თვალ-საზრისით, იქ უფრო ცხადად შეჩვენავთ ამას; ესაა მათი დამახასიათებელი, ესაა ღრმა, წამალ-დაუღებელი, მოურჩენელი წყლული იმათს გულისა. ცხოვრების და ბუნების გარეშე წარმოუდგენელია მწერალი, რომ-

ნიჭიერი მწერალი ექიმია ცხოვრებისა და თუ მწერალთა შორის სხვა-და-სხვაობა იხადება, სხვა-და-სხვა წამლის მიწვედა სწეულისათვის, ვე ნიქსა და ინდივიდუალობის ბრა-ლია.

ნიჭიერ მწერალთა ნაწარმოებს სამი უმთავრესი მიმართულება ეტყობა, თუ კარგად დაუვყურებდით. პირველი ის, რომ ჩვენ მონანი ვართ ცხოვრების პირობებისა, უმლურნი ვართ მის წინაშე,—არ არსებობს თავისუფალი ჩვენი ნება,—ყოველი უბედურება ჩვენს თავს უსამართლობა, უზნეობა, სიღარიბე, ყოველ გვარი ცლამირება ამ პირობების ბრალია.

მეორე მიმართულება გვიკარნახებს, რომ აქ ცხოვრების პირობები არაფერს შუაშია და თუ ჩვენ საზოგადოების წვერნი, პირადად არ გავუკეთესდებით, ათასი კარგი პირობებიც რომ შექნათ, მიანც არაფრად ვევარგებით, უბედურები ვიქნებით, მიანც უსამართლობას, საწყლობას, უსწორ-მსწორობას თავიდან ვერ აფცილებთო.

მესამე მიმართულება, აერაუბს-რა პირველ ორ მიმართულებას ე. ი. ცხოვრების პირობათა ძლიერებას იღებს მხედველობაში პიროვნებათა, ინდივიდთა გაუმჯობესებას მეტს ღირებულებას, მეტს მნიშვნელობას აძლევს.

თი სასწორი და საზომი, რომელიც მწერალნი ჰზომენ და სწონენ ცხოვრების მოვლენათა აღზრდას, პირველ სიყმაწვილის შთაბეჭდილებათაა, ბრალია, რომ მისი სიყრმის დროის სიცოცხლე შთაბეჭდილებათაა, ბრალია, რომ მომენტად იწყება ამ ფსევბის

მეს—თავის სავანდ მდებო ხალხის ცხოვრება გაუხდია და სხვა.

აქედან წარმოადგება თვისება, მიმართულება ნიქსის, ხოლო სიღრმე აზრისა და გრძობისა ნიქსის ძლიერებაზე, მის განვითარებაზე დამოკიდებული.

ერთსა და იმავე სავანზე, თემზე, ყველა პოეტი ერასა და იმავე ღირსების თხზულებას ვერ დასწერდა ეს შეიძლება მოხდეს იმის გამო, რომ საგანი მისის ნიქსს, წმომკმედების, საზღვრების გარეშე, არ შეესაბამება მის ნიქსს და თუ შეესაბამება, სუსტი ნაწარმოების დაწერი სუსტის ნიქსს პატრონად უნდა ვაღვი-აოროთ.

ახალგაზდა ნიქს, რომელსაც ჯერ-გზა ვერ გაუკვლევია, ბნელში ხელებს აფათურებს, ტირილზე ტირის, სიცილზე იცინის, ხოლო არ იცის, ვერ ჰხედავს ტირილი მგლისა, თუ ცხვისა, სიცილი კეთილ ადამიანებისა, თუ ავახათა, ხშირად მის-დღეს მოდას, ბრბოს, დროების გემოვნებას, ჰლალოტობს თავის ნიქსს, იმ ფსევბებს, რომლებზედაც აღმოცენდა მისი ნიქი და შემოქმედება.

ამ შემთხვევაში მას დახმარება უნდა კრიტიკამ გაუწიოს. დააყენოს შესაფერს გზაზე.

დიდი საქმეა მწერლისთვის, სცნობდეს იგი თავის ფსევბებს; დიდი საქმეა მცენარისთვის ერთს ალა-გის იდგეს და მის ფსევბებს არაფერს სიჩინდეს და ერთი ადგილიდან მეორეზე და მესამეზე არ გადაჰქონდეთ. ხოლო ფსევბი მწერლისა მისი სიყრმის დროის სიცოცხლე შთაბეჭდილებათაა, ბრალია, რომ შთაბეჭდილებათაა, ბრალია, რომ მომენტად იწყება ამ ფსევბის

მეს—თავის სავანდ მდებო ხალხის ცხოვრება გაუხდია და სხვა.

აქედან წარმოადგება თვისება, მიმართულება ნიქსის, ხოლო სიღრმე აზრისა და გრძობისა ნიქსის ძლიერებაზე, მის განვითარებაზე დამოკიდებული.

ერთსა და იმავე სავანზე, თემზე, ყველა პოეტი ერასა და იმავე ღირსების თხზულებას ვერ დასწერდა ეს შეიძლება მოხდეს იმის გამო, რომ საგანი მისის ნიქსს, წმომკმედების, საზღვრების გარეშე, არ შეესაბამება მის ნიქსს და თუ შეესაბამება, სუსტი ნაწარმოების დაწერი სუსტის ნიქსს პატრონად უნდა ვაღვი-აოროთ.

ახალგაზდა ნიქს, რომელსაც ჯერ-გზა ვერ გაუკვლევია, ბნელში ხელებს აფათურებს, ტირილზე ტირის, სიცილზე იცინის, ხოლო არ იცის, ვერ ჰხედავს ტირილი მგლისა, თუ ცხვისა, სიცილი კეთილ ადამიანებისა, თუ ავახათა, ხშირად მის-დღეს მოდას, ბრბოს, დროების გემოვნებას, ჰლალოტობს თავის ნიქსს, იმ ფსევბებს, რომლებზედაც აღმოცენდა მისი ნიქი და შემოქმედება.

ამ შემთხვევაში მას დახმარება უნდა კრიტიკამ გაუწიოს. დააყენოს შესაფერს გზაზე.

დიდი საქმეა მწერლისთვის, სცნობდეს იგი თავის ფსევბებს; დიდი საქმეა მცენარისთვის ერთს ალა-გის იდგეს და მის ფსევბებს არაფერს სიჩინდეს და ერთი ადგილიდან მეორეზე და მესამეზე არ გადაჰქონდეთ. ხოლო ფსევბი მწერლისა მისი სიყრმის დროის სიცოცხლე შთაბეჭდილებათაა, ბრალია, რომ შთაბეჭდილებათაა, ბრალია, რომ მომენტად იწყება ამ ფსევბის

ზრდა, როცა პირველად მწერლის ნიქი გაიღვიძებს, ცხოვრების, ბუნების, შთაბეჭდილებათა წყალობით, როცა ის ან „ვიის“ წარმოსთქვამს, ან „ჟის“...

სიყმაწვილის შთაბეჭდილებანი უკვლევი ადამიანის გულში, საერთოდ მით უმეტეს ნიჭიერი ადამიანისა და ნიქსის სათავე და დასაწყისიც სწორედ იქ არის. პირველად პატარა ყლორტი ამოვა და თუ არაფერმა შეუშალა ხელი თან და თან ზრდას იწყებს და დიდ ხელ გაიზრდება.

ასე სწარმოებს ნიქსის განვითარებაც.

ეს სიყმაწვილის შთაბეჭდილებანი ასმევენ პოეტს შემოქმედების ნექტარს. დარწმუნდით, რომ სიყმაწვილის შთაბეჭდილებათა ბრალია, რომ შექსპირებმა და რუსთაველებმა გაგვაგონეს ხმები „გულითა გასაგმი-რონი“.

დიდად საჭიროა მწერლისთვის პატრიოტიზმი, თავის ენის და ერის სიყვარული.

როგორ შეიძლება, თქვენვე იფიქროთ, რუსთაველს მონგოლურად, ან არაბულად ეფიქრა, ვგრძნი და ისე დაეწერა „ვეფხისტყაოსანი“.

ან დიდი მკოდნეც რომ ყოფილიყო მონგოლურის და არაბულის ენებისა და იმათ ენაზე დაეწერა თავის უკვლევი ნაწარმოები ის იქნებოდა, რასაც დღეს ვხედავთ არც მისამდე!

პოეტისათვის ისევე საჭიროა უკვადეს თავისი ერი და ამ სიყვარულს იმდენივე მნიშვნელობა აქვს მათთვის რამდენიც ორთქლ-მავლისთვის ორთქლსა; როგორც უორთქლოდ მან-

წველი-კაპიტალიზმის საყურადღებო მოვანია ეს წერილი უკლებლივ ვითარებნით ჩვენის გაზეთისათვის. სათაურად ამ წერილისა აქვს: „საქონლის სულის დაფუძნების (ქათურის) შვიის-ქვის მრეწველობისა“.

Table with 2 columns: Year (წელი) and Value (მლნ რუბლად). Rows from 1898 to 1907.

1908 წელს მდგომარეობა ერთ-ბაშად გამოიკვლია. ამ წელიწადს რუსეთში დაუმუშავებიათ მხოლოდ 302.000 ტონი შავი-ქვა, იმ დროს, როცა ბრიტანეთის ინდოეთში ეს წარმოება 650.000 ტონამდე აღიდა.

1909 წელიწადი ამაზე უარესი იყო. წარმოება ისე დაეცა, რომ არც ერთ წინააღმდეგ ტონა წელიწადს ისე არ დაეცა.

იგივე (რუსული) დადგა მადნის გატანის საქმეს 1907 წელში. რუსეთიდან გატანილ იქნა 650.000 ტონა ქანა არ დაიდგინა, ისე პეტრის შემოქმედებამ დაუწყო. თუ იგი არ სიყვარულმა არ ამოძრავა, აღწევდა არ შთაბერა მას.

დღე-ღინა, მისი სიტუაცია აკინძე, მისი მიზნებია ერთნაირი ამა-მომადრეველი ძალაა, ზე-შთაბერა. პოეტის ლამაზთვითადად მუსიკა მისთვის ძალ ღონის მიმცემი თვით წერის დროს, მეორე მუხა.

შავი-ქვა, ხოლო 1908 წ. მხოლოდ 50.000 ტონა, და 1909 წელს კ 75.000 ტონი. დაახლოებით იმდენივე მოითხოვს სამხრეთ რუსეთის სამეტალურგო ქარხნებისათვისაც. ამავე დროს რაოდენობა შავის ქვისა, რომელსაც ამუშავებენ რუსეთის ორ მხარეში, ქათურისა და ნიკოპოლში (დნებარზე), უკმადა იკვალა ერთი-მეორესთან შედარებით. წინააღმდეგ ქათურაში დამუშავებულ ქვის რაოდენობა შეადგენდა მთელს რუსეთში დამუშავებულ ქვის 80%, ხოლო დნებარის მხარისა 20%, ახლა მთელის რუსეთის შავი-ქვის წარმოება ძალიან დაეცა, ხოლო ნიკოპოლში კი ამა (1910) წლის პირველ ქვეს თვის განმავლობაში დაუმუშავებიათ 105.000 ტონი.

ამავე დროს გემით გატარა ნიკოპოლის პორტიდან შავიქვისა, 1909 წელთან შედარებით, შემცირდა, ხოლო ხმელეთით (რკინის გზით) გერმანიაში გატანილ საქონლის რაოდენობამ ერთი-ოთხედ იმატა, წინააღმდეგთან შედარებით.

ამგვარად, ვხედავთ, რომ რუსეთის შავი-ქვის წარმოება საშინელ კრიზისს განიცდის; თითქო ლონდონის ბაზარზე და ყველა მხარეში, რომელიც ამ ბაზარზე და მოკიდებული, ზურგი შეაქცეს და ბოკოტი გამოუცხადეს რუსეთის შავი-ქვისათა ახლა რუსეთის შავი-ქვის ხმარობს მხოლოდ რუსეთის ქარხნები და გერმანია, რომელსაც პირველი ადგილი უჭირავს რუსის შავი-ქვის მოხმარებაში; და, რადგან ნიკოპოლი ორჯელ უფრო ახლოა ამ ორ ბაზარზე, ვიდრე ქათურა, კავკასიის შავი-ქვის მრეწველობის კრიზისმა უკიდურეს ხარისხამდე მიიღწია. ანუ უკეთეს მრეწველობა უკანასკნელ სულსა და ფასს. ქათურის შავი-ქვის მრეწველნი და რუსის მთავრობა იმის ცდაში არიან, რომ ამ უკიდურეს მდგომარეობისაგან გამოსასვლელი გზა იპოვონ როგორც. ამ ცოტა ხანში პეტერბურგში დაიწყება სხლო-მა სავანებო კომისიისა, ვაჭრობისა და მრეწველობის მინისტრის ამა-ნაგის ტომიზიზიზი თამაჯდომარეობით, შესამუშავებლად იმ ზომებისა, რომელიც ხმარებულ უნდა იქნეს შავი-ქვის მრეწველობის მოსაწყობად. ამ თათბირის დანიშნვის მიზეზი შემდეგი იყო: წარსულ მარ-

ზე, რომელსაც უსათუოდ ქალის სახით წარმოადგენენ, — ბუნება, გმობობა, თავ-დადება, ხასიათის სიმტკიცე; საზოგადოდ ალტრუისტული მისწრაფებანი და სძულთ ძალ მომხრებმა დამიანისა და დიანის მიერ დაზავება, რომლისა და ზეობა-რივად დაეცა, საერთოდ.

ვინ არის ნიკიერი მწერალი? ვისაც დიდად უყვარს ადამიანი, დიდად მოწონებულია გააბედნიეროს იგი, ვისაც დიდად უყვარს ცხოვრება და ენისებება მისი გაუქმებისა. ამისთვის საჭიროა დიდი გრძნობა, დიდი ცოდნა ადამიანის სულსა და მის ცხოვრებისა.

ტრის თვეში, კავკასიაში ხელმწიფის მოადგილემ მინისტრთა საბჭოს მოხსენება წარუდგინა. ამ მოხსენებაში ხელმწიფის მოადგილე ამბობდა: საქონალი შესაფერი ღონე ვიღონოთ — თავიდან ავიცილოთ დაღუპვა კავკასიის შავი-ქვის რაოდენობისა, რომელსაც არა მარტო ადგილობრივი, არამედ სრულიად სახელმწიფო მნიშვნელობა აქვს. მინისტრთა საბჭომ ყურადღება მიექცია ხელმწიფის მოადგილის მოხსენებას და გადასწყვიტა გაემართნათათბირი და ყოველ მხრივ აეწონა დაეწონა ეს კითხვა, რომელსაც ესდენი სერიოზული მნიშვნელობა აქვს მთელ მხარისათვის.

ამ ზეუბუნის გასულს ქათურაში წავედ იმ განზრახვით, რომ იქაური შავი-ქვის ბასეინი დამე-თვლოდებინა და პირადად გავ-ცნობოდი საქმის ვითარებას. ძალიან იშვიათად დაჯილდოვებულ ბუნება დედამიწის ასეთა მდიდარს შავი-ქვის მადნით: მადანი ან ფუ-შვის სისქეა მიწაში ჩაქვილი, ოთხობლიდან ას მილის სიღრმეზე, და ისიც იშვიათად მომხმარა კაცობრიობის ისტორიაში, რომ ასე სისტემატურად განადგურებულიყოს მთელი მხარე, როგორც ამას ქათურაში ვხედავთ. ქათურის შავი-ქვის წარმოების დაცემის საქმეში თვით მრეწველნი და ეკსპორტორებიც არიან დამნაშავენი, რადგან ევროპის ბაზარზე ხშირად დაბალის ხარისხის და ტალახ-ნარეგ საქონელსა ჰგზავნიდნენ. ვარდა ამისა, კავკასიის რეგოლოუციის დროს — 1905 —, როგორც ვიცით, ქათურაში შავი-ქვა ძალიან გაძვირდა და ამ გარემოებამ უცხოეთის მომხმარებელნი იძულებულს უყარა კავკასიისთან დამოკიდებულება შემწვე-რით და მიემართნათ ინდოეთისა და ბრაზილიის შავი ქვისათვის, სადაც ამ მადნის წარმოება შესამჩნევად გაძლიერდა.

კავკასიის შავი-ქვა თუ კიდევ ასე, თუ ისე გამოქონდათ ევროპის ბაზარზე, ამის მიზეზი რს იყო, რომ საქონლის გადასახიდი ქარა გემისა (ფრახტი) ფოთიდან ევროპის პორტებამდე იაფი იყო. ფრახტის სიი-ფის წყალობით კიდევ უფრო დაე-ღვიო იყო შავი-ქვის გატანა. მაგრამ ამ წლის მართობისთვის დადგენილ შავი-ქვის გატანა დღეცა; და საქმე იქამდე მივიდა, რომ მთელს ენკრის-თვეში ფოთიდან საზღვარგარედ ერ-თი ფუთიც არ გაუტანიათ შავი-ქვა. რაც კავკასიაში შავიქვის წარმოება დაიწყო, ასეთი ამბავი ჯერ პარველია. ფრახტი ფოთიდან ორკრედილამდე მისისა, თიბათთვისა და მკათათვეში უნზე 8 შილინგს (ში-ლინგე — 48 კაპ.) არ აღემატებოდა. მარიამობისთვეში ცხრა შილინგად ცხრა შილინგ ნახებრამდე აღიდა. ენკრისთვეში 12 შილინგე გახდა; ხოლო ღვინობისთვეში 14 შილინ-გზე ნაკლები არა ყოფილა. ასეთის აწულების ფრახტის წყალობით ისე ძვირად ჯდება ზღვით გადაზიდვა შავიქვისა, რომ უმჯობესად შეჩე-რებულ უნდა იქნეს საქონლის გა-გზავნა მიუხედავად იმისა, რომ ეკ-სპორტერებს დიდი ჯარიმა უნდა გადაეხადონ ხელშეკრულების და-რღვევისათვის. უმეტესი წილი მსხლი-ეკსპორტერებისა იმ აზრისანი არიან, რომ სანამ აზოვის ზღვა და შავის ზღვის ჩრდილოეთის ნაპირები არ გაიხსნება, მოსალოდნელი არ არის, რომ ფრახტმა დაიკლოს და ისევე განახლდეს შეჩერებული გაზიდვა შავიქვისა.

უცხოეთში გატანის შეჩერებას-თან ერთად შეჩერდა დამუშავება შავი-ქვისა ქათურაში, შეჩერდა რკინის გზით გადაზიდვა საქონლისა ქათურისა და ფოთის შუა. მუშები უსაქმოდ დარჩნენ. მათმა უსაქმუ-რად დარჩენამ კიდევ გაამძავლა რიცხვი უმკაცროდ, გაშფრთხულ და დამშულ პრილოტარისა. მთავრობის რკინის გზის ღირ-ბალი მოსდის. შავი-ქვის გატანის შეჩერება ფოთსაც დააჩნდა. დიდი სავაჭრო ქალაქი დაცარიებულ სოფ-

ელს დაემგავსა, სწორედ ისეთსავე დღეშია, როგორშიც ბათობი იყო, როცა ამ ქალაქიდან ნავთის გატანა შეჩერდა. კავკასიის შავი-ქვის ადგილს უც-ხოეთის ბაზარზე თან და-თან ინდო-ეთისა და ბრაზილიის შავიქვა იქერს. თუ ბაზარი ერთხელვე დაგვეკარგა, ყველამ ვიცით, მერე რა ძნელი უკანვე დავიზრუნოთ. კავკასიის შავი-ქვის მრეწველობას მეტად შვი და მწარე ღებები აქვს კარზე მო-მდგარი. ყველა ამ საქმით დაინტე-რესებულ კავკასიელთა თვალები ამ წამად პეტერბურგისაკენაა მიპყრო-ბილი. აქ უნდა გაიმართოს თათბირი შავი-ქვის შესახებ. ამ თათბირს დი-დი საპასუხისმგებლო საქმე აქვს და-ვალებული. მის მოთხოვნება დიდი ხასიათის სიმტკიცის გამოჩენა ამ სა-ქმის გადასაწყვეტად და განსაკუთ-რებით ყოველ-მხრივი ცოდნა მრე-წველობის მდგომარეობისა. კავკა-სიის შავი-ქვის მრეწველობა უკა-ნასკნელი დღეშია; მეტად დიდ მნი-შვნელოვანი და საყურადღებო კით-ხვა წამოყენებული გადასაწყვეტად.

ქართული ენის დაპირების აგება

შენიშვნა ბავსტრის წერილის გამო. „სახალხო გაზეთის“ 180 №-ში წა-ვიკითხე წერილი ს. ბავსტრისა. ამი-საგან გამოკვლავებული წიგნის შესახებ მე მოგახსენებთ შემდეგს: ართვინის ოლქში, ქართული ენაზე, დღემდე ქართული მაშაღანები ლა-პარაკობენ ორს ნაწილში, მაგალი-თად: იმერეთსა და მურდელის ხეო-ბაში. შესაბამე ნაწილში კი, ესე იგი მთელს შავი-ქვაში, დაკარგულია ქარ-თული ენა და ქართული მაშაღანე-ბი ოსმალურად ლაპარაკობენ.

ასევე დიდაკარგა ძირის-ფესვიანად ქართული ენა მთელს არტანის (არ-დაღან) ოლქში. იმ ოლქში, სადაც ბანის კათედრა იყო და რომლის ნაშ-თენს განცვიფრებაში მოჰყავს შა-ხველი. დიდაკარგა მთელს ყარსის ოლქში, რომლის ნაწილსაც შეადგენს თვით ფოცხოვი, ახალციხის საზღვრიდან, თვით ფოცხოვის და ქვემოთის, ამ ტერიტორიაზე მდებარე სოფლებშიც კი დამეზო ქართული ენა და ყველა ისინი ოსმალურად ლაპარაკობენ.

დიდაკარგა მთელს ოლთისის ოლქში, ალაველაგის კი, ცოტა-ცოტას მხოუც-ნი საუბრობენ, მათაც მალე დაავიწყ-დებათ.

დიდაკარგა მთლად ქართული ენა თორთისისაქენ, სადაც მდებარეობს განსაკვირებელი ეზოების კათედრა. დიდაკარგა ლაზისტანის ბევრს ადგი-ლს, რომელიც აკარვენ თვით უბე-ლოეს ლიანის ხეობას, ქორაობის, ხახელისა და ვინ იცის, რამდენი კი-დეც საღ გინდა არა, რომელთა ცნო-ბა ჩვენ არა გვაქვს და იგინი არც ჩვენს ისტორიას ახსენოს. მაგალითად, როგორც არავინ იცის ხეობაში, სადაც დღემდე ქართული მაშაღანთ ქართული ენა აქვთ ნაწილად, მი-რატის ხეობა, უფრო აქვე მდებარე და სხვანი, რომელთაც არც ჩვენს მთა-გორების რუკებში (ქართა) ანუხსენენ და არც ოსმალთა...

უნდა ვიცოდეთ, რომ მთელი ეს კუთხე შესდგებოდა ცამეტის საუბის-კოპოსო კათედრისაგან. ამ ცამეტ სა-უბისკოპოსოს მრეწველნიც სულ ქართუ-ელი იყვნენ, ქართულს ენაზე მოლა-პარაკობენ. დღეს ამოდენა რიცხვიდან დაკარგული აქვს ქართული ენა რვა საუბისკოპოსოს სამრეწველო ქარ-თელობას.

კითხვა ბევრმა თუ არა, ცოტამ მა-ინც, რომ მე მივიღია აქეთენ დიდ-ხანს. მინახავს აქაური ქართველნი და მიკითხავს ოსმალურად. ნა მილეთი ადამ სან? (რა ტომის კაცი ხარ). — მან—გურჯი სან ბაბასი რაბისი ნა ადამდე? (შე-ნი მანა პაპა აბოლის იყენენ) მას მოუღია: — გურჯი. (ქართველი). სან მემღმეტთა ქიმინდრ, ოსმანი, ოისხა გურჯისტანი? (თქვენნი სოფე-ლი ოსმალის არის თუ საქართველო-სი) მათ მოუღიათ: — გურჯისტანი (საქართველოსი). მას ნია გურჯიჯა, — სან დილბანდი ბილიმინან? (მე რატომ ქართული, თქვენნი ენა კი არ იცით) ის განერე-ბულა და გა-მწერებთი უთქვამს: — ბილიმანი (არ ვიციოთ) ეს სიტყვები ერთ ალფას არ უთ-ქვამთ ჩემთვის და ორ ალფას; არა-

მედ მრავალი და მრავალ ალფას. შავი-ქვაში, ერთ სოფელში, ერთმა ასეთმა ენა დაკარგულ ქართველმა თავის გვირგვინს ქართული სქვათ ეს გორდაზოთი — ვერ გამოთქვა თავისი სული.

ასეთ ხალხში მქონია ლაპარაკი, რომ იყოს ისეთი ოსმალურ ქართუ-ლი წიგნი, იქნებ თქვენ ინდოეთში ქართული ენის სწავლას. მათ დიდი სიამოვნება გამოუთქვამთ, ასეთი ნატ-ვრა მე თვით მათის ხოჯებისა და მოლოხისაგან ხშირად გამოვინია. ეს ნამდვილია.

ასეთ დაკარგულ ქართველთათვის, ზემოხსენებული წიგნი იქნება დიდი საქმე, დიდა სინათლის სურვილი. იგი ქართული მაშაღანებში უფიცილესად შეაშუქებს და თან მარტივად გა-ვიცხლებს ეს ენა, ვინაიდან მათ ჯერაც არა აქვთ დავიწყებული ის გარდამოცემა, რომ მათი სამშობლო საქართველოა, იგინიც ქართველთ შთამომავლნი არიან და მათი დედა ენაც ქართული ენა არის.

განვიფიქრობო, რომ ასეთ ქართველ-თათვის, ს. ბავსტრის წიგნი უფროც მალაშოდ ჩათვლება, იგი ვახდენა ქართული ენის აღდგენის და შეს-წავლის გასაღებად მთელს ინდოელ-მეტის თქმა არის საქართველის შესახებ საჭირო არ არის, წიგნს დავეძვინო უნდა. თვით ს. ბავსტრეც კარგად იცოდნენ ოსმალური და ქარ-თული ენის და ქართული მაშაღა-ნებში 30 წელი იტხოვრა, რომელ-თა შესახებ ყველან ბევრი წერილები აქვს ქართულს გაზეთებში დაბეჭდილი 1877 წლიდან 1885 წლამდე.

მთხრობი აგება

დაბა-ვიკრილია. (სესტუფიანი). აქაური ინტელიგენცია დიდს მგონა-რებას და დაუდგრობას განიცდის. ნარდისა და ბანქის თამაშში ადამებს თავის წუთისათვის და საზოგადო-მთავრება ნარდზე არ მიანია. ქ. შ. წ. გ. კ. საზოგადოების უფროდის განხორციელებას დიდს შეუთანხმებს იმე-ნი: ყოველ დღისათვისა სმარობს გან-ხორციელებას განსაქმებლად და ცო-ტად თუ ბევრად საზოგადოების ყუ-რადგებას იქნებს. მაგრამ ერთი რამ უნდა უსწავდნოთ განხორციელების მისწრაფება: რა საჭიროა რუსული გან-ხორციელება, რომელთაც მათთვის საზო-გადოება სრულიად არ ჰქვას. უკეთესი არ იქნებოდა მათ მაკავრ ქართული ჟურნალ-გაზეთები გამოაქვეყნათ? ამ გან-ხორციელების მიზანს შეადგენს ქარ-თული წარათხების გაგრძელება ქარ-თელებში და განს რუსულად დაქარა-ფი ქართული გაზეთები უშუალოდ ამ საქმეს?

დაბა ყვარაღაში არ ანსებას — ტა-ძარი ხელაგების, მის მაგიერო-ბას უკლებს — ექვს; არ არის უტრა-მავა. ქეჭება მოვიწიდავა და დედი მინდაის დროს აღმანს ცანდ არ გამოყვლება. დაბა ტახთაბეგია. იმედა, ყვარაღის ინ-ტელიგენცია გამოცხადების გზის დასაგება და უმინდრეეს ყოფილს და-ბა ყვარაღის სამაზრა ქალაქად გადა-ქმნას.

კ. ლახიანი ხევალი

სოფ. მეტეხი (გარის მხარა). ერ-თად ერთი ხანავე ამ სოფელის, რე-მუციტე კი დღემდე შეჩენია მას — არის მისი დადებული ტაძარი განტანგ მფეის დროის, თვითაც ქათ ნაშენი და მრავალ სახეობა შექმნილია შემ-გული. ეს მუხუთ სოფლის მუხუთი უტ-ვეება საქართველოს ისტორიის უფრ-ცხადან წარმომადგენს აკრეფე იშვიათ-ნიშუმი თავის გუშაბათის სიმაღლე მო-ყვარაღობით ქართულ სეკეციო ხე-რობა-მომდგრებისას. მაგრამ დროთა ბრუნვისა გამო მუხუთის სტიქიანთ მძღვანად აღნიშნავს თავისი ბა-ძარს და ეს სურსოვლ გუშაბათ და-ბის ძირს დასეგნ და გაშადას. ამ 5-6 წლის წინად გუშაბათის ქობრო თავისი ჟვრით ქარმა წამოაგა და წემანს თავისუფალი გზა მისცა; აგრედე არც ერთი ბისი ფანჯარა ადარ არის მთე-ჯი და შიგ მუდობენ მტრელები, რე-მუთ უსუფთობას წამოდას ამბოინის წინააღმდეგ. ანც კალთების სასურავთა სეკინას; სოჯან სულ აჭკობა, სოჯან მდგრე-მოდგრება და წემა ნაჭანაგა შიგ კეკეკისაში. ამ კეკეკისასან არ-სებობს შექმნებელი კოპიტეტი გემს-კობას კარბინისა და გარის თავად-

ახსენობს წინამძღვლის (სე კანკეხე-ბუფის) დ. ო. სულხან-შაველიძის წიგნს. მას შემდეგ დაწარმოდა გა-კეთებული თვით ტაძრისთვის. დღე-საც არსებობს ეს კოპიტეტი და იგით, რს აკეთებს? — კრებულისათვის სსსს, ვადაგანს და სსმრეკის... ამასეა ნა-თქვამი; უხეირო დასტუქანი თავსე-ხილს ფეხებთან სწამლობდა.

მატეფეტილყო კოპიტეტი ჭკურ-თვით ტაძარი შეაკეთა, თორემ თუ იგი დაეცა, ვედადნ მთლიანები ადა-ტენენ მას და მოეკა 1500 წლის უტეკ მწამსტრ დეკარტოტე ხეინს დაუდგე-რობათ.

14 ამ თვეს სასოფლოზე მოგზადა ანკევა მდგდის განდაცტას, მოკლეად მდ. ბადაშვილის მავიარად, მაგრამ ასეთი ბინის წამააქვს, რამ მათ ხედას სოფელი ჭკრ კალეგ დედ-ხანს იქნება სატანჯელები...

მდგ. ბადაშვილის მკვლელებ და-სახელებს, სხვათა შორის, სტუდენტო ვაიარე ოე. ბარბანიშვილი, მაგრამ მკვლელების დღესეუ ანთას შოლო-ცანს უნივერსიტეტის რეკტორმა, რამ ბარბანიშვილები ორი თვეა განუყრ-ჯად არის აქაო. იქაური

სოფ. ეწერ-ბაში (ქუთ. მხარა) ხეინი სოფელი სადგურ კოპიტინის მასლობლად შედგარებას და ფარგანა-ნების სოფელის საზოგადოებას ეგუო-ენის. სულ ოთხმოცე კომეტი მტხოვ-რებია. არ მოაბუნება, ანც ერთი კულ-ტურული დაწესებულება, ანც ექიმო გუგუს, და, ანც ფრწეშალი და სჯირა-თის დროს სეულები და დიდა-ჯიხასისმ ტეხებდა სიარული ათი გერსტის შა-ძილზე. ამისათვის ხეუთერ მეტ ფასს, თხოვლობენ რაც დარბთათვის მიე-წვდომებია. ანც აფთაქი გეჭეს, რამ თავის დროზედ მაწვდომან აუდაშუაფს წამეა. სკოლაც კი არ მოგვემოყვება ამისმობამდე სასოფლო მსკანს ბე-მეი ანანის უფლანარეა გერსება.

რკინის გზის სადგურ კოპიტინად. გან ვადის შარა გზა, რომელიც ეთი-ფელის სოფლებს: ეწერ-ბაში, ბაშის და ნადის სანამდე. სოფელ ბაშად-კან ეს გზა სანამდე ვარკადა ნეკ-თები მხოლოდ კოპიტინადან სოფელ გეჭანაშამდე, ორი გერსის მანძილზე, მიმოსვლას გასაჭირია, მიუღი წამო-რობათ და აგრეთვე ადარს დროს ნადა-გაჭირებს განიდან სოფლები. გზა-სეუდ ისეთი ტაძანია, რომ ქვეთად ში-მაველ კავი შუა წელამდის იკარება ტაძანში და უმეტეს ბარბანებში ძლიერს და მოსხანს. დეაქვანებისა და სსეა ეტელების მიმოსვლას ხომ სრულიად შე-ქულებულია. ფარგანანების საზოგა-დოების მტხოვრებლები. რცხევა 1000 კომამდეა. 1908 წელს სოციატო მთ-როთა შეამდგომლობით დაიწეს გზის შეკეთება, მაგრამ დაღა გასაფხულია, სხვა-თესეა დაიწყო. გეჭანებში თეი მანებეს მუშაობას, და თეიანთ საქ-მეს მიაშურეს. სოფელის მამასახლისი ამასე სრულიად თავს არ იქნებს.

ნუ თუ 1000 კომად იმდენი შეთა-ურება არს აქეს, რამ დეე შედე-საჭირო სასოფლო გზა შეკეთებანს?! აქაური. — სოფ. მამკოდა. (ტფილ. მხარა) ხეინი სოფელი შედგენს-სამაკოტინათა კერძათაა გააქვეუდო. სსამი სამაკოტ-ინო გეშეგნებს და გეტეაგებს. — სოფლის ანად-გაზღობს განსაკუთ-რებით, გვიან-ქვე დღეს სულ სამი-კოტინოში ატარებს დროს და ანდის სხით განგრეუბენი უკანასკნელ გრ-ბებს მიკატანს უთვლანს. — ამ თვის 21 სიმთვრდის დროს დ. როსტაშვილის დექანი ჩხუანს დროს იასეკ სუხაშვილი გეტით მაქვეს ნიკა ბერბეძე და ცამოხ კიდაშვილი. — დამწერი მკვარია

თათარი და სოლონიკი

ქართული თეატრის სეზონას მეორე თვე. 26 ნოემბერს მეორე თვე შეი-რთება მას შემდეგ, რაც ქართულ თეატრის სეზონი დაიწყო. მეორე თვეში გაიმართა 10 წარმოდგენა და ორიც სალიტერატურო-სამხატვრო საღამო. წარმოდგენილი იქნა ათი პიესა, ამათში სამი ახალი, ისეთი, რო-მელიც ჯერ ტფილისში ქართულად

